

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ในครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมารดาของผู้ป่วยเด็กวัย 1-5 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหอบหืด จำนวน 241 คน โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรูปตารางประกอบคำบรรยายแบ่งเป็น 5 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมารดาและเด็ก

ตอนที่ 2 ความรู้ของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 4 พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมารดาและเด็ก

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของมารดา

ข้อมูลทั่วไปของมารดา	จำนวน (n = 241 คน)	ร้อยละ
อายุ		
18-25 ปี	117	48.50
26-30 ปี	72	29.90
31-35 ปี	16	6.60
36-40 ปี	36	15.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของมารดา	จำนวน (n = 241 คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
คู่	177	73.50
หม้าย	34	14.10
หย่าหรือแยกกันอยู่	30	12.40
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	14	5.80
ประถมศึกษา	64	26.60
มัธยมศึกษา	21	8.70
อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร	130	53.90
ปริญญาตรี	12	5.00
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือเป็นแม่บ้าน	101	41.90
เกษตรกร	75	31.10
รับราชการ	33	13.70
รับจ้าง	19	7.90
ค้าขาย	13	5.40
รายได้ในครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	89	36.90
5,001-10,000 บาท	88	36.50
10,001- 15,000 บาท	38	15.80
มากกว่า 15,000 บาท	26	10.80
ในบ้านมีสมาชิกที่สูบบุหรี่มีกี่คน		
1 คน	113	46.90
2 คน	42	17.40

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของมารดา	จำนวน (n = 241 คน)	ร้อยละ
3 คนขึ้นไป	36	14.90
ไม่มีเลย	50	20.80
จำนวนเด็กในครอบครัว		
1 คน	83	34.40
2 คน	115	47.70
3 คนขึ้นไป	43	17.90
รวม	241	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า มารดาของผู้ป่วยเด็กวัย 1-5 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 18- 25 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาคือ อายุ 26-30 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และอายุ 36-40 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมาคือ เป็นหม้าย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 และหย่าหรือแยกกันอยู่ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ประกาศนียบัตร จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือเป็นแม่บ้าน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 รองลงมา อาชีพเกษตรกร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 และอาชีพรับราชการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 มีรายได้ในครอบครัวต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.90 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และรายได้ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 มีสมาชิกสูบบุหรี่ในบ้าน 1 คน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือ สูบบุหรี่ 2 คน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 สูบบุหรี่ 3 คนขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 และไม่มีใครสูบบุหรี่เลย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของเด็กป่วย

ข้อมูลทั่วไปของเด็กป่วย	จำนวน (n = 241 คน)	ร้อยละ
ปัจจุบันเด็กที่เจ็บป่วยอายุ		
1 -2 ปี	133	55.20
3-4 ปี	85	35.30
5 ปี	23	9.50
เด็กของท่านเริ่มหอบครั้งแรกเมื่ออายุ		
1 -2 ปี	131	54.40
3-4 ปี	80	33.20
5 ปี	30	12.40
มีญาติพี่น้องใกล้ชิดเป็นโรคหอบหืด		
มี	124	51.50
ไม่มี	117	48.50
เด็กมักมีอาการหอบหืดเมื่อมีเหตุการณ์หรือสัมผัสกับสิ่งใด		
การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ เช่น ไข้หวัด	38	15.80
ขนสัตว์	31	12.90
อากาศเปลี่ยนแปลง เช่น อากาศเย็น ความชื้น	30	12.40
อาหารทะเล ไข่ นม	26	10.80
การออกกำลังกาย	23	9.50
ยาบางชนิด	19	7.90
ควันบุหรี่ ควันจากท่อไอเสีย	31	12.90
การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์	22	9.10
ฝุ่นบ้าน	12	5.00
เกสรดอกไม้	9	3.70
รวม	241	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า เด็กที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด 1-5 ปี ส่วนใหญ่มีการเจ็บป่วยอายุ 1-2 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมา คือ อายุ 3-4 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และอายุ 5 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ส่วนใหญ่เริ่มหอบครั้งแรกเมื่ออายุ 1-2 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40 รองลงมาคือ อายุ 3-4 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และอายุ 5 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 ส่วนใหญ่มีญาติพี่น้องใกล้ชิดเป็นโรคหอบหืด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และ ไม่มีญาติพี่น้องใกล้ชิดเป็นโรคหอบหืด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 ส่วนใหญ่เด็กมักมีอาการหอบหืดเมื่อมีเหตุการณ์หรือสัมผัสโดยการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ เช่น ไข้หวัด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 รองลงมาคือ ขนสัตว์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และควันนุหรี่ ควันจากท่อไอเสีย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90

ตอนที่ 2 ความรู้ของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.3 จำนวนความถี่และร้อยละความรู้ของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกโดยรวม

ระดับคะแนนความรู้ของมารดา ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี	จำนวน (n= 241 คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ (1-11 คะแนน)	129	53.52
ระดับปานกลาง (12-22 คะแนน)	86	35.69
ระดับสูง (23-34 คะแนน)	26	10.79
Minimum = 5, Maximum = 33	241	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี ส่วนใหญ่มีความรู้ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 53.52 รองลงมาคือ มีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 35.69 และมีความรู้ในระดับสูง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.79

ตารางที่ 4.4 จำนวนความถี่และร้อยละ ความรู้ของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาล
หลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกตามรายข้อ

ความรู้ของมารดา ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อาการของโรคหอบหืด คือการหายใจเร็วขึ้น	136	56.40	105	43.60
2. ถ้ามีอาการหอบรุนแรงต้องได้รับยาขยายหลอดลมอาการ จะดีขึ้น	128	53.10	113	46.90
3. การเปลี่ยนแปลงของอากาศ เช่น ร้อนหรือหนาวเกินไป ฝนตก อากาศชื้นเป็นสาเหตุทำให้เกิดอาการหอบหืดได้	119	49.40	122	50.60
4. โรคหอบหืดเป็นโรกระบบทางเดินหายใจ	106	44.00	135	56.00
5. อาการของโรคหอบหืด คือมีเสียงวี๊ด ขณะหายใจออก	91	37.80	150	62.20
6. ฝุ่นละออง ขนสัตว์ นุ่น เกสรดอกไม้ เป็นสาเหตุให้เกิดอาการ หอบหืดได้	100	41.50	141	58.50
7. การติดเชื้อทางเดินหายใจ เช่น ไข้หวัด คออักเสบ เป็นสาเหตุ ให้เกิดอาการหอบหืดได้	37	15.40	204	84.60
8. สิ่งระคายเคือง เช่น ควันไฟ ควันรถยนต์ ควันบุหรี่ เป็นสาเหตุ ให้เกิดอาการหอบหืดได้	88	36.50	153	63.50
9. อาการของโรคหอบหืดคือ แน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก	80	33.20	161	66.80
10. ถ้าอาการรุนแรงมากและให้การช่วยเหลือไม่ทันอาจเสียชีวิตได้	109	45.20	132	54.80
11. อาการของโรคหอบหืด คือ ไอมีเสมหะมากและเหนียว	103	42.70	138	57.30
12. การเล่นหรือออกกำลังกายมากเกินไป เป็นสาเหตุให้เกิด อาการหอบหืดได้	112	46.50	129	53.50
13. โรคหอบหืดเป็นโรคที่หลอดลมไวต่อสิ่งกระตุ้นมากกว่า ธรรมดา	124	51.50	117	48.50
14. อาการของโรคหอบหืด คือคัดจมูก จาม น้ำตาไหล	107	44.40	134	56.60
15. อาการของโรคหอบหืด คือไอแห้ง ๆ	99	41.10	142	58.90

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความรู้ของมารดา ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16. ถ้าเด็กมีอาการหอบหืดเรื้อรัง อาจทำให้มีโรคแทรกซ้อน ตามมาได้ เช่น ปอดบวม ปอดแฟบ มีลมในช่องปอด	105	43.60	136	56.40
17. การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ เช่น โกรธ เสียใจ ตกใจ เป็นสาเหตุ ให้เกิดอาการหอบหืดได้	104	43.20	137	56.80
18. อาหารบางชนิด เช่น อาหารทะเล ไข่ นม เป็นสาเหตุให้เกิด อาการหอบหืดได้	109	45.20	132	54.80
19. ยาบางชนิด เช่น แอสไพริน ยาแก้ปวด ยาแก้ไอ เป็นสาเหตุ ให้เกิดอาการหอบหืดได้	99	41.10	142	58.90
20. ให้เด็กรับประทานยา, พ่นยา หรือสูดยาขยายหลอดลม	125	51.90	116	48.10
21. สังเกตอาการผิดปกติที่แสดงว่ามีอาการหอบหืดมากขึ้น ได้แก่ หายใจเร็วขึ้น หน้าอกบวมมากขึ้น รีบพาไปพบแพทย์	127	52.70	114	47.30
22. ให้เด็กนั่งหรือนอนพัก และหยุดทำกิจกรรมต่าง ๆ	104	43.20	137	56.80
23. ให้เด็กดื่มน้ำหรือน้ำอุ่นให้เพียงพอ	104	43.20	137	56.80
24. ให้เด็กบริหารการหายใจหรือพยายามควบคุมการหายใจ	87	36.10	154	63.90
25. ปลอบโยน ให้กำลังใจและอยู่ใกล้ ๆ	113	46.90	128	53.10
26. ปรึกษาโรคหอบหืดได้แก่ ยาขยายหลอดลม	100	41.50	141	58.50
27. การรับประทานยาต้องรับประทานยาตามเวลาที่แพทย์สั่งยา	87	36.10	154	63.90
28. การรับประทานยาต้องรับประทานยาตามขนาดที่แพทย์สั่ง	98	40.70	143	59.30
29. ไม่ควรเพิ่มหรือลดขนาดยาเอง	98	40.70	143	59.30
30. ปรึกษาโรคหอบหืด ได้แก่ ยาละลายเสมหะ	83	34.40	158	65.60
31. ปรึกษาโรคหอบหืด ได้แก่ ยาป้องกันอาการหอบหืด	104	43.20	137	56.80
32. ปรึกษาโรคหอบหืด ได้แก่ ยาควบคุมอาการหอบหืด	137	56.80	104	43.20
33. ควรพกยาขยายหลอดลมติดตัวตลอดเมื่อออกไปนอกบ้าน เช่น ไปเที่ยว ไปโรงเรียน	152	63.10	89	36.90

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความรู้ของมารดา ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
34. หลังรับประทานยาหรือพ่นยาขยายหลอดลม เด็กอาจมีอาการ คลื่นไส้ อาเจียน ใจสั่นได้	160	66.40	81	33.60

จากตารางที่ 4.4 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี มีความรู้ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี ตอบถูกมากที่สุด คือ หลังรับประทานยาหรือพ่นยาขยายหลอดลม เด็กอาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ใจสั่นได้ คิดเป็นร้อยละ 66.40 รองลงมา คือ ควรพ่นยาขยายหลอดลมติดตัวตลอดเมื่อออกไปนอกบ้าน เช่น ไปเที่ยว ไปโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 63.10 และอาการของโรคหอบหืด คือ การหายใจเร็วขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็ก ที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด	\bar{X}	S.D.	ระดับการ สนับสนุน	อันดับที่
1. การสนับสนุนด้านอารมณ์	2.67	0.28	มาก	3
2. การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า	2.75	0.25	มาก	2
3. การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	2.54	0.32	มาก	4
4. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	2.81	0.26	มาก	1
5. การสนับสนุนด้านสิ่งของ เงินทอง และแรงงาน	2.48	0.52	มาก	5
รวม	2.65	0.16	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.26) รองลงมาคือ การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.25) และการสนับสนุนด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.28)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนด้านอารมณ์

ด้านการสนับสนุนด้านอารมณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับการสนับสนุน	อันดับที่
1. มีกำลังใจที่จะช่วยให้มารดาดูแลเด็กป่วยด้วยโรคหอบหืด	2.55	0.52	มาก	3
2. ท่านได้รับการดูแลเอาใจใส่กับบุคคลที่ไว้วางใจและใกล้ชิด	2.82	0.38	มาก	1
3. ท่านไม่รู้สึกร้อแท้เพราะได้กำลังใจจากครอบครัว	2.64	0.53	มาก	2
รวม	2.67	0.28	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านได้รับการดูแลเอาใจใส่กับบุคคลที่ไว้วางใจและใกล้ชิด ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือ ท่านไม่รู้สึกร้อแท้เพราะได้กำลังใจจากครอบครัว ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.53) และมีกำลังใจที่จะช่วยให้มารดาดูแลเด็กป่วยด้วยโรคหอบหืด ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.52)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า

ด้านการสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า	\bar{X}	S.D.	ระดับการสนับสนุน	อันดับที่
1. ท่านรู้สึกว่าได้ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กอย่างดีและเหมาะสม	2.61	0.49	มาก	3
2. ท่านรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถจะควบคุมอาการหอบหืดของเด็กได้	2.95	0.21	มาก	1
3. คนในสังคมเปิดโอกาสให้ท่านได้ระบายความรู้สึกเป็นทุกข์ต่าง ๆ ออกมา ให้การยอมรับและเห็นด้วยในแง่ความคิด	2.72	0.62	มาก	2
รวม	2.75	0.25	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถจะควบคุมอาการหอบหืดของเด็กได้ ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.21) รองลงมาคือ คนในสังคมเปิดโอกาสให้ท่านได้ระบายความรู้สึกเป็นทุกข์ต่าง ๆ ออกมา ให้การยอมรับและเห็นด้วยในแง่ความคิด ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.62) และท่านรู้สึกว่าได้ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กอย่างดีและเหมาะสม ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 0.49)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ด้านการสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วม และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ สนับสนุน	อันดับที่
1. บุคคลในครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กกับท่าน	2.17	0.37	ปานกลาง	3
2. ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานในการดูแลเด็ก	2.67	0.47	มาก	2
3. ท่านมีโอกาสให้ตัดสินใจแก้ไขปัญหเกี่ยวกับสุขภาพของเด็ก	2.81	0.42	มาก	1
รวม	2.54	0.32	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีโอกาสให้ตัดสินใจแก้ไขปัญหเกี่ยวกับสุขภาพของเด็ก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานในการดูแลเด็ก ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.47) และบุคคลในครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กกับท่าน ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.37)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

ด้านการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการสนับสนุน	อันดับที่
1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากบุคลากรทางการแพทย์	2.48	0.52	มาก	3
2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการดูแลเด็กแก่มารดาหรือการแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	2.98	0.22	มาก	1
3. ท่านได้รับข้อมูลในการส่งเสริมจากบุคคลใกล้ชิดและประสบความสำเร็จในการดูแลเด็กตามแผนการรักษามากขึ้น	2.98	0.24	มาก	2
รวม	2.81	0.26	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการดูแลเด็กแก่มารดาหรือการแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.22) รองลงมา คือ ท่านได้รับข้อมูลในการส่งเสริมจากบุคคลใกล้ชิดและประสบความสำเร็จในการดูแลเด็กตามแผนการรักษามากขึ้น ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.24) และท่านได้รับข้อมูลข่าวสารป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากบุคลากรทางการแพทย์ ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.52)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสนับสนุนทางสังคมต่อมารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการสนับสนุนด้านสิ่งของเงินทอง และแรงงาน

ด้านการสนับสนุนด้านสิ่งของเงินทอง และแรงงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการสนับสนุน	อันดับที่
1. ท่านได้รับเงินสนับสนุนในการใช้รักษาเด็กที่ป่วยโรคหอบหืดจากสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ	2.30	0.60	ปานกลาง	3
2. ท่านได้รับการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิดในการกระตุ้นให้ได้รับรู้และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างถูกต้อง	2.38	0.67	มาก	2
3. ท่านได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ในการดูแลเด็ก	2.78	0.62	มาก	1
รวม	2.48	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า มารดาในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้รับการสนับสนุนด้านสิ่งของเงินทอง และแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ในการดูแลเด็ก ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ท่านได้รับการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิดในการกระตุ้นให้ได้รับรู้และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.67) และท่านได้รับเงินสนับสนุนในการใช้รักษาเด็กที่ป่วยโรคหอบหืดจากสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.60)

ตอนที่ 4 พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืด วัย 1-5 ปี	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม	อันดับที่
1. ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ	2.41	0.32	มาก	2
2. ด้านการดูแลสุขภาพ	2.44	0.29	มาก	1
3. ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา	2.26	0.34	ปานกลาง	3
รวม	2.37	0.24	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการดูแลสุขภาพ ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.29) รองลงมา คือ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการหอบหืด ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = 0.32) และด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.34)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ

ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม	อันดับ ที่
1. ทำนไม่เลี้ยงสัตว์เลี้ยงที่มีขนไว้ในบ้าน เช่น สุนัข แมว นก	2.44	0.78	มาก	5
2. ทำนจัดบ้านให้โล่ง สะอาดอยู่เสมอ โดยเฉพาะจัดห้องนอนเด็กให้มีของน้อยชิ้น เพื่อความสะดวกต่อการทำความสะอาด	2.08	0.54	ปานกลาง	8
3. ทำนทำความสะอาดบ้าน ห้องนอน ห้องทำงาน รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์ พัดลมเครื่องปรับอากาศ โดยใช้เครื่องดูดฝุ่นอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง แล้วดูด้วยผ้าชุบน้ำหมาด ๆ	2.51	0.63	มาก	4

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม	อันดับ ที่
4. ท่านใช้หมอน หมอนข้าง ที่นอน ที่ทำด้วยใยสังเคราะห์ หรือ ฟองน้ำ	2.73	0.59	มาก	3
5. ท่านใช้เตียงที่ไม่มีขา ขอบเตียงควรแนบชิดกับพื้นห้อง เพื่อลดแหล่งสะสมฝุ่น	2.37	0.54	มาก	7
6. ท่านทำความสะอาดที่นอน หมอน ผ้าห่ม มุ้ง ผ้าคลุมเตียง อย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง โดยซักในน้ำร้อนประมาณ 60 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 30 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2.80	0.51	มาก	1
7. ท่านดูดฝุ่นในรถยนต์ส่วนตัวที่มีเด็กนั่ง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2.76	0.57	มาก	2
8. ท่านดูแลไม่让孩子ได้สัมผัสสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง เร็วเกินไป	2.00	0.66	ปานกลาง	10
9. ท่านหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่เด็กรับประทานแล้วเกิดอาการ แพ้หรืออาการหอบหืด	2.05	0.80	ปานกลาง	9
10. ท่านดูแลให้เด็กอยู่ในสถานที่ปลอดโปร่ง สะอาด อากาศ ถ่ายเทดี	2.40	0.91	มาก	6
รวม	2.41	0.32	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการหอบหืด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านทำความสะอาดที่นอน หมอน ผ้าห่ม มุ้ง ผ้าคลุมเตียง อย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง โดยซักในน้ำร้อนประมาณ 60 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 30 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ท่านดูดฝุ่นในรถยนต์ส่วนตัวที่มีเด็กนั่ง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.57) และท่านใช้หมอน หมอนข้าง ที่นอน ที่ทำด้วย ใยสังเคราะห์ หรือฟองน้ำ ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.59)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการดูแลสุขภาพ

ด้านการดูแลสุขภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. ท่านดูแลไม่ให้เด็กหลานของท่านรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มที่มีความเย็น	1.91	0.93	ปานกลาง	10
2. ท่านรักษาความสะอาดปากและฟันให้เด็กและหลีกเลี่ยงการอยู่ใกล้กับผู้ที่เป็นหวัด	1.92	0.67	ปานกลาง	9
3. ดูแลเด็กไม่ให้สัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วยที่เป็นหวัด	2.22	0.77	ปานกลาง	8
4. ท่านดูแลเด็กให้ดื่มน้ำอุ่นมากๆ	2.44	0.82	มาก	6
5. ท่านการดูแลด้านจิตใจของเด็ก การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ เป็นสิ่งที่อาจกระตุ้น	2.28	0.59	ปานกลาง	7
6. ท่านดูแลเด็กให้ได้รับยาควบคุมอาการหอบหืดตามแผนการรักษาของแพทย์เป็นประจำ	2.78	0.55	มาก	2
7. ท่านพ่นยาขยายหลอดลมก่อนเริ่มออกกำลังกายประมาณ 15-30 นาที ก่อนออกกำลังกาย	2.73	0.59	มาก	4
8. ท่านหลีกเลี่ยงการพาเด็กไปในสถานที่แออัด	2.93	0.25	มาก	1
9. ท่านให้เด็กหยุดไปโรงเรียนหรือสถานรับเลี้ยงเด็กเมื่อเด็กมีอาการหวัด	2.49	0.50	มาก	5
10. ท่านดูแลให้เด็กได้รับประทานอาหารที่มีสารอาหารครบถ้วนทั้งปริมาณและครบทุกหมู่	2.75	0.47	มาก	3
รวม	2.44	0.29	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี ด้านการดูแลสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.44, S.D. = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านหลีกเลี่ยงการพาเด็กไปในสถานที่แออัด ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.25$) รองลงมา คือ ท่านดูแลเด็กให้ได้รับยาควบคุมอาการหอบหืดตามแผนการรักษาของแพทย์เป็นประจำหรือควรขอ

คำแนะนำจากแพทย์ในการให้เด็กออกกำลังกาย ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.55) และท่านดูแลให้เด็กได้รับประทานอาหารที่มีสารอาหารครบถ้วนทั้งปริมาณและครบทุกหมู่ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.47)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา

ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. ท่านเตรียมยาให้พร้อมใช้และเก็บไว้ในที่สามารถใช้ได้ทันทีที่เด็กมีอาการหอบหืด	2.70	0.54	มาก	2
2. ท่านตรวจสอบยาให้ถูกต้อง ต้องแน่ใจว่ายาที่เด็กใช้ เช่น ยาขยายหลอดลมชนิดรับประทาน	1.99	0.66	ปานกลาง	8
3. ท่านเตรียมยาที่ใช้สำหรับพ่นหรือสูดดม มีขนาด และช่วงเวลาที่ให้พอเหมาะกับเด็กในการควบคุมอาการหอบ	2.05	0.80	ปานกลาง	7
4. ท่านไม่ใช้ยาที่แพทย์ไม่ได้สั่งเพราะเด็กอาจจะแพ้ยาได้	2.40	0.91	มาก	4
5. ท่านสังเกตอาการข้างเคียงของยา เช่น หัวใจเต้นเร็ว ผิดปกติ ใจสั่น อาเจียนของเด็กเป็นประจำ	1.85	0.92	ปานกลาง	10
6. ท่านสังเกตอาการเตือนซึ่งมักจะเกิดขึ้นก่อนที่เด็กจะมีอาการหอบหืดประมาณ 6 ชั่วโมง เช่น เด็กมีน้ำมูกใส ไอ มีไข้ต่ำ ๆ เป็นประจำ	1.85	0.63	ปานกลาง	9
7. ท่านรักษาอาการหอบหืดของเด็กไม่ให้ยาถูกแสงและความชื้น	2.22	0.77	ปานกลาง	6
8. ท่านให้ยาชนิดพ่นหรือสูดดมกับเด็กอย่างถูกวิธี	2.44	0.82	มาก	3
9. ท่านเตรียมยาชนิดพ่นหรือสูดดมเป็นยาขยายหลอดลมของเด็กที่มีประสิทธิภาพ	2.28	0.59	ปานกลาง	5
10. ท่านให้ยาขยายหลอดลมทันทีเมื่อเด็กเริ่มมีอาการเตือนก่อนมีอาการหอบหืดตามแผนการรักษาของแพทย์	2.85	0.52	มาก	1
รวม	2.26	0.34	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านให้ยาขยายหลอดลมทันทีเมื่อเด็กเริ่มมีอาการเตือนก่อนมี อาการหอบหืดตามแผนการรักษาของแพทย์ ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ ท่านเตรียมยาให้ พร้อมใช้และเก็บไว้ในที่สามารถใช้ได้ทันทีที่เด็กมีอาการหอบหืด ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.54) และ ท่านให้ยาคิดค้นหรือสูตรผสมกับเด็กอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.82)

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมของมารดา ในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร

การสนับสนุนทางสังคม	พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี			
	ด้านการหลีกเลี่ยง สิ่งที่กระตุ้นให้เกิด อาการ	ด้านการดูแล สุขภาพ	ด้านการปฏิบัติ ตามแผนการรักษา	รวม
1. การสนับสนุนด้านอารมณ์	0.071	0.047	0.060	0.072
2. การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า	0.024	0.026	0.009	0.003
3. การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่ง ของสังคม	0.003	0.044	0.032	0.034
4. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	0.057	0.006	0.010	0.028
5. การสนับสนุนด้านสิ่งของ เงินทอง และแรงงาน	0.154*	0.144*	0.065	0.160*
รวม	0.145*	0.112	0.078	0.146*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติในทิศทางบวกอยู่ในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.146$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าทุกด้านไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ ($r = 0.070$) รองลงมาคือ การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($r = 0.034$) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ($r = 0.028$) การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า ($r = 0.003$) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร สามารถจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม 3 ด้าน ($r = 0.003$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันทุกด้าน โดยภาพรวม 3 ด้าน คือ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ ($r = 0.071$) ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($r = 0.060$) และด้านการดูแลสุขภาพ ($r = 0.047$)
2. การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม 3 ด้าน ($r = 0.072$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันทุกด้าน คือ ด้านการดูแลสุขภาพ ($r = 0.026$) ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ ($r = 0.024$) และด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($r = 0.009$)
3. การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม 3 ด้าน ($r = 0.034$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันทุกด้าน คือ ด้านการดูแลสุขภาพ ($r = 0.044$) ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ ($r = 0.032$) และด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($r = 0.003$)
4. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม 3 ด้าน ($r = 0.028$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันทุกด้าน คือ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอาการ ($r = 0.057$) ด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($r = 0.010$) และด้านการดูแลสุขภาพ ($r = 0.006$)
5. การสนับสนุนด้านสิ่งของ เงินทอง และแรงงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กโรคหอบหืดวัย 1-5 ปี โรงพยาบาลหลังสวน จังหวัด

ชุมพร โดยภาพรวม 3 ด้าน ในระดับต่ำมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.160$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นให้เกิดอาการ ($r = 0.154$) รองลงมาคือ ด้านการดูแลสุขภาพ ($r = 0.144$) ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับด้านการปฏิบัติตามแผนการรักษา ($r = 0.065$)